

Tunteitten Paloa

Elvi Vallius

©2014 Elvi Vallius

Kansi ja taitto: Raija Kristo

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-286-957-9

Tunteitten Palo

Elvi Vallius

Rakkauden tiekin,
minne viekin.
Sammutatko liekin,
ennen kuin
täysillä roihuaa.

Liekki polttava
nuotiossa leimuaa
sisältä pursuaa.
Kevät virran lailla ryöppyää:
onnellista aikaa,
kevään taikaa.

Kuka ymmärtää,
kuka rakastaa
ja miten sen oivaltaa
sulkee kaappiin pimeään.

Rakkaus polttava tulinen
laavan lailla kehossa vyöryy.
Antaa voimaa ajatella,
mietiskellä.
Onko tämä oikeaa?
Koko elämän kaaren kestävää,
senpä tietää tahtoisi
sitä ei selville saane.
Täytyy luottaa vaistoihin,
jospa se pulppuaa,
lähteen lailla vuosien taa.

Rakkaus on tulta

Rakkaus on tulta
muru kulta.

Loimuaa tulena läpi kehon
räiskyy yltä
ja antaa tehon
aina yhtä
antoisan elon.

Oi, kuu
oi kuu,
auttanet
ja luovan puutteet onnelle.
Sun luoksesi pysyvästi saapuvan
ja vielä kokevan onnen täyttymyksen.
Meidän yhteinen juhlamme
äärellä meren myrskyävän
vastauksen antanet
suudellen.
Oi, rakkain on pian aika hyvästien
sua saanen saattaa kotiisi miettimään
kysymystä miten vietetään häät
jäänen odottamaan vastaustasi kaivaten.
Sinä muistossa ainakin säilynet,
jos minut vielä hyljännet
toivon kuitenkin
sinä myöntävästi vastannet.

Kirje Sinulle

Kirjeen

sinulle kirjoitin
siinä rakkauttani julistin.

Kysyin milloin vietetään häät?
Milloin onnesta onnelliset kasvosi nään?

Ootella en kauan taida, aika nuoruuden jo rientää pois.
Luokseni rakkain tulla vois, niin yhteiselo harmitonta ois’

Vastaus kauan viipyy
sydämeni liekki hiipyy.

Onko niin ettei
kirje luokses’ saapunut
vai ehken toinen sinut löytänyt.

Ajatus pyörii rataa
päivät hitaasti eteenpäin mataa:

kultaseni,
muruseni,
rakkaani,
vastaa jo.
Ootan yhä sua vain.

Silloin kun Sinä tulit

Sinä olit ihminen,
joka annoit minulle paljon.
Sinä herätit minut
vuotuisesta horroksesta.
Sinä pyyhit pois
epäilykset tulevaisuudesta.

Annoit voimaa taistelussa eteenpäin.
Sinä annoit auringon paistaa
ja kuivattaa kyyneleet.
Särkyneen sydämeni Sinä paransit rauhalliseksi.
Repaleiset hermoni käärit pumpuliin,
näin haavat parantuivat.

Sinä teit kysymykseni
hiljaiseksi ihmettelyksi,
jotka eivät tarvinneet vastausta.
Sinä katkoit poikki kaikki
epämiellyttävät langat
pystyäkseni taasen itseäni ohjaamaan.
Sinä annoit uudet ohjaket elämään,
joka kerran oli raunioitunut pahoin
ja suistunut raiteiltaan.

Olit kuin päiväperhonen
lentänyt luokseni vain päiväksi
kadotaksesi sitten tuntemattomaan.
Sinä hävisit keskiyöllä,
enkö löytänyt Sinua uudestaan,
vaan muistosi säilyy vielä,
niitä en voi unhottaa
suudelmasi polttaa huulillani.
Olet yhä luonani
ja minä olen vielä sama henkilö,
miksi minut kerran paransit.

9 789522 869579